

Nr 260.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1912.

» » » i Andra kammaren den 29 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående vidtagande af åtgärder i syfte, att dagtraktamente må i vissa fall utgå till officerare och underofficerare vid tjänsteresor med trupp af värnpliktige.

(Första Kammarans andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 21.)

(Andra Kammarans första tillfälliga utskotts utlåtande nr 11.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har framhållits önskvärdheten af att bestämmelserna i gällande resereglemente måtte varda tillämpliga vid sådana tjänsteresor, hvilka afse hämtning och hemtransport af värnpliktige till och från mötesplatserna.

Bestämmelser angående ersättning för nu ifrågavarande resor finnas meddelade i gällande reglemente för arméns aflöning under fred den 11 oktober 1907 med däri den 1 augusti 1908 vidtagen ändring. Enligt dessa bestämmelser utgår till såväl officer som underofficer, förutom ordinarie aflöning och kostnad för biljett, traktamentsersättning under färd med befälkontingent för afhämtning af värnpliktige eller för återresa efter aflämning af värnpliktige, enär färd med sådan trupp icke betraktas som öfningsmarsch eller annan till vanlig vapenöfning hänförlig tjänstgöring. Däremot erhåller hvarken officer eller under-

officer traktamentsersättning vid *färd med egen trupp* af värnpliktige, d. v. s. under sådan färd, som anordnas för att transportera en viss kontingent värnpliktige till vederbörande öfningsplats för att därstädes vapenöfvas, eller efter avslutade öfningar företages för att hemtransportera de värnpliktige från mötesplatsen. Officer och underofficer, som resa med dessa värnpliktige, anses nämligen fullgöra till vanlig vapenöfning hänförlig tjänstgöring. Underbefäl af manskapsklass (korpraler och med dem likställda) erhålla under ifrågavarande resor naturaunderhåll, men icke någon tillfällig aflöning, och själfva transporten vid resorna bekostas för såväl officerare som underofficerare och manskap af statsverket.

Då vid vissa regementen inträffar, att omförmälda färder med värnpliktige, som skola inställas till vapenöfning å regementets förlägningsort eller mötesplats, räcka flera dagar och därför lätt komma att medföra jämförelsevis betungande extra utgifter, synes det Riksdagen vara skäligt, att för sådant fall någon ersättning utöfver den nu bestämda aflöningen utgår till vederbörande officerare och underofficerare, i synnerhet som jämlikt gällande reglemente för marinen, marinens (flottans och kustartilleriets) officerare och underofficerare erhålla dagtraktamente under resor i och för hämtning eller hemtransport af värnpliktige, så snart det för fullgörandet af dylikt uppdrag åtgår en tid af mer än 10 timmar, samt förrättningsorten är belägen utom visst minimiäfstånd från vederbörande stationsbefälhafvares ämbetslokal.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke sådana bestämmelser böra utfärdas, att dagtraktamente må utgå, förutom hvad nu är fallet, vid tjänsteresor med trupp af värnpliktige till och från mötesplatserna, för så vidt till sådan resa åtgår en tid af mer än tio timmar.

Stockholm den 29 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.
